

[Aksel Larsen.]

indsætter man imidlertid, naar det drejer sig om Støtte til Fiskerne. Det synes jeg ikke er nødvendigt. Hvis man bibeholder Bestemmelsen om Kommunegaranti, skulde det vel i Grunden være tilstrækkeligt, en Kommune vil vel ikke garantere for Folk, om hvem den ikke mener, at de vil bruge Laanene paa rette Maade og ogsaa tilbagebetale dem, saa den Bestemmelse behøver man ikke at indføje, den forekommer mig at se ud som en speciel Haan over for Fiskerne.

Jeg er villig til at tro, at det er en Embedsmand i Ministeriet, der ud fra en eller anden embedsmandsmæssig Opfattelse har ment, at dette burde staa der; men saa synes jeg rigtignok, at det er Ministerens og Lovgivningens Sag at slette den Slags overflødige Bestemmelser.

Selve Hovedspørgsmaalet for os er imidlertid, at man her stiller 1½ Mill. Kr. til Raadighed til Ydelse af Laan til vanskelig stillede Fiskere. Det forekommer os, at Fiskeriet har Krav paa anden Hjælp og Støtte end derigennem, at der ydes det, ganske vist rentefrie Laan. Fiskeriets Forhold er maaske vanskeligere end noget andet Erhvervs, og vi har tidligere forsøgt her paa Rigsdagen at gennemføre Bestemmelser om Laan til Fiskere, og Laanene er blevet ydet, og saa har det i trange Tider vist sig vanskeligt eller umuligt for de paagældende Fiskere at tilbagebetale Laanene, men det har ganske vist vist sig uhyre vanskeligt og stedvis umuligt at faa Lempelser ved Tilbagebetaling af Laanene eller faa Laanene fuldstændig eftergivet. Nu synes jeg, at naar man f. Eks. for kort Tid siden paa eet Bræt kunde bevilge ca. 17 Mill. Kr. til Landbruget, ikke som Laan, men som Tilskud, der ikke skulde tilbagebetales, og uden at man stillede Betingelser om det, man kalder hæderlig og sædelig Vandel, Ædruelighed o. s. v., saa kunde man godt faa Raad til at yde Fiskeriet 1½ Mill. Kr., ikke som Laan, men som Tilskud.

Det er saa meget mere grelt, som der her ligger en Række Tilfælde, hvor Staten direkte ved sine egne Dispositioner har tvunget Fiskerne til at omlægge deres Erhverv, omlægge deres Fiskeri, jeg tænker paa Minespærringen. Saa kommer derefter Regeringen og Lovgivningsmagten og siger: De Fiskere, som vi selv har slaaet ud, dem vil vi ikke hjælpe til Omlægning af deres Fiskeri paa anden Maade, end at de selv skal betale Udgiften, men vi kan dog yde dem et Laan dertil!

Der har været talt saa meget om Moral

i Dag, det bliver der altid, naar der er Tale om Skattelovgivning. Hvis der kan være Tale om Moral i Forbindelse med Rigsdagens Virksomhed, saa vil jeg sige, at saa forekommer det mig, at det vilde være mere moralsk, hvis Rigsdagen sagde: Naar det drejer sig om erhvervsdrivende, vi selv har slaaet ud gennem vore Foranstaltninger, saa maa vi dog ogsaa være forpligtede til at give dem en vis rimelig Erstatning.

Jeg vil derfor anbefale det principielle i vore Ændringsforslag, som gaar ud paa, at de 1½ Mill. Kr. skal ikke ydes som Laan, men som Tilskud, og saa vil jeg i øvrigt ogsaa anbefale det subsidiære i vore Ændringsforslag, som gaar ud paa at kræve en mere rimelig, en bedre og mere praktisk Affattelse af Lovforslaget paa dets enkelte Omraader. Jeg henstiller de af os stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg takker Udvalget for Indstillingen. Som det fremgaar af Betænkningen, kan jeg modtage de Ændringer, som Udvalget har foreslaaet, og anbefaler dem til Vedtagelse her i Tinget. Jeg maa derimod modsætte mig de Ændringsforslag, der er stillet uden for Betænkningen, og anbefaler Tingets Medlemmer at stemme imod dem.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt henstillede til mig, at Fiskerikommissionens Arbejde blev afsluttet, eller at Kommissionen, dersom det ikke kunde lade sig gøre, i alt Fald afgav Betænkning angaaende bedre Organisation af Salget af Fisk. Jeg skal overveje denne Henstilling velvilligt og se, om der er Mulighed for, at man kan opnaa i alt Fald det sidste.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup var meget betænkelig ved Opretholdelsen af Kommunegarantien, selv om han var taknemmelig for, at Garantien var nedsat. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at selvfølgelig er jeg fuldt ud klar over, at det kan virke meget forskelligt i de forskellige Kommuner, men netop derfor er det ogsaa foreslaaet i Lovforslaget, at man kan løse Spørgsmaalet gennem Amtskommunerne i de Tilfælde, hvor det er rigtigt. Jeg tror, at det er saa værdifuldt at faa Kommunernes Attest og Garanti vederlagt med et Beløb, at man maa se at overvinde de Vanskeligheder, der kan være paa Grund af den forskellige Virkning i de enkelte Kommuner.

Det har vist sig f. Eks. paa Bornholm, at der gik det overordentlig godt, da man gennemførte en lignende Ordning ved en